

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شبه‌هنگ راد
۲۲ اگست ۲۰۲۱

تداوم سیاست امپریالیستی و جنایاتی دیگر علیه توده افغان

می‌گویند تاریخ را می‌شود ورق زد و خواند، ولی تکرار شدنی نیست! اما سرزمین افغانستان این روزها بیش‌تر شباهت به تکرار تاریخ ناباور دارد؛ افغانستانی که حبابش در اثر دادوستدهای سیاسی درون بالائی‌ها و علی‌رغم صرف هزینه‌های سنگین نظامی - انسانی قدرت‌مداران بین‌المللی در حملات [و در حقیقت در توافقی] "برق‌آسا" ترکیب و دنیا را در مات و بهت فرو برد. یعنی این‌که گماشته‌های نظام امپریالیستی را بار دیگر به سر کار گمارده‌اند تا سیاست "دولت - ملت‌سازی" از نوع اشغال‌گران را پی گیرند؛ بار دیگر ترس و وحشت میلیون‌ها زن و مرد، جوان و کودک افغان را صد چندان کرده‌اند تا حکومت مطابق با جهان امروزی تداوم یابد؛ روشن‌تر این‌که دولت «دمکراتیک» مبتنی بر به رسمیت شناختن جامعه مدنی را ساقط کرده‌اند تا جنایت، سیاست و نقشه راه امپریالیستی را زیر پرچم "طالبان" دنبال کنند. بدین‌ترتیب، این پُرسش‌ها مطرح است که هدف و مقصود از این همه معامله بر سر ثروت‌ها و سرزمین‌های منطقه در خدمت به کدامین سیاست‌هاست و چرا میلیارد‌ها انسان رنج‌دیده و از جمله میلیون‌ها توده دردمند افغان به چنین روز و روزگاری گرفتار شده‌اند؟

قبل از ورود کوتاه به‌موارد بالا، اشاره به این موضوع بی‌فایده نیست که موقعیت فعلی افغانستان، نتیجه و دنباله سیاست‌های پیشین امپریالیست‌ها و آن‌هم به سردهی امپریالیسم امریکا است. سرزمین و مردمی را غارت و آواره کرده‌اند؛ زندگی میلیون‌ها کودک و نیز میلیون‌ها زن و دختر را تباہ و در شرایط ناامنی کامل قرار داده‌اند تا فلم‌نامه دنیای امپریالیست‌ها، بیش‌تر در دیدگان صدمه‌دیدگان و زخم‌خوردگان جهان قرار گیرد. جدا از گزینش مشق‌های نوشته شده برای جانیانی همچون "حامد کرزی"، "اشرف غنی" و "طالبان"، حکومت‌مداران بزرگ تکلیف‌های تازه‌ای را پیش‌روی آبدارچی‌های سرمایه گذاشته‌اند؛ آبدارچی‌هایی که خیلی پیش‌تر، وفاداری و علقه سیاسی خود را در تأمین منافع بزرگان سرمایه از یکسو، و در دشمنی و ستیزه‌جویی با محرومان و به خصوص زنان از سوی دیگر به اثبات رسانده‌اند.

دریغاً چرخه جهان در دستان حاکمان جنایت‌کاری قرار گرفته است که ثمره‌ای به‌غیر از مصیبت و بدبختی، جنگ و آوارگی و غارت ثروت‌های جامعه در بر نداشته - و ندارد - که متأسفانه نماد و بازتاب‌های عملی و مخرب آن‌ها را می‌شود نه تنها در افغانستان، بلکه در دیگر کشورها و مرزهای همجوار به‌عینه دید. از آغاز معلوم بود که دود سیاست‌های امپریالیستی و وابستگان‌شان همچون "کرزی"، "غنی" و "طالبان"، به چشم کسانی خواهد رفت که به نام

آنان نوشته شده است؛ معلوم بوده - و هست - نصیب کسانی خواهد شد که قرار بر این بود از شرِ منفعت‌خواران، سودجویان و جنگ‌طلبان نجات یابند!! ولی آنچه تماماً با حقیقت هم‌تراز است، آن است که رویدادهای تلخ و حادثه‌های مرگبار، به در خانه محرومان افغانستان لنگر انداخته است و روزبه‌روز قربانی‌های بیش‌تری از آنان می‌گیرد؛ صریح‌تر این‌که نمی‌شود از درخت تنومندِ اشغالِ مطابق با منافع بزرگان، میوه رهایی، آزادی و منافع مطابق با فرودستان را چید. برای این‌که لشکرکشی و اشغال، ذاتاً همراه با به دام انداختنِ حیات انسانی و ثروت‌های آنان است. بی‌دلیل نیست که قدرت‌مداران بزرگ برای پیشبرد مقاصدشان، جنایت‌کاران و گروه‌های مرتجع و مزدوری را تولید و بازتولید می‌کنند تا سیاست‌های ضد انسانی‌شان را پی گیرند. یعنی این‌که پیشاپیش خطابه‌ها را تنظیم، و خوانش آن‌ها را به عهده صحنه‌گردانان و بازی‌گرانی همچون "غنی"، "طالبان" و نظایر آن‌ها قرار می‌دهند تا مبادا منفعتِ سیاسی و به ویژه منافع ستراتیژیک‌شان گرفتار صدمات جدی شود.

با این تعریف ابهامی نیست همان‌طور که خروج شوروی سابق در سال ۱۹۸۸ و نیز ورود "طالبان" به افغانستان در سال ۱۹۹۶، با حمایت و با توافق قدرت‌مداران بزرگ و دولت‌های وابسته بدانان صورت گرفته است، این‌بار و آمدن مجدد "طالبان" - در ۱۵ اگست ۲۰۲۱ - به سر کار، بدون دخالت‌گری و بدون تصمیم امپریالیست‌ها، امری ناممکن بود. پس نمی‌شود حاصل جابه‌جایی‌های فعلی در افغانستان را با نظرات و یا با عبارات من‌درآوردی همچون «شکست امریکا»، یا در «بی‌وفایی» و «بی‌کفایتی» منتخبان "مردم" همچون "اشرف غنی" و به خصوص در خلافِ چیدمانِ مطابق با سیاست‌های روز قدرت‌مداران بین‌المللی توضیح داد.

در حقیقت سیاست‌ها را پیشاپیش نوشته‌اند، صحنه‌گردانان و بازی‌گران را جابه‌جا و دست‌چین کرده‌اند تا روندِ تخریبِ زندگی مردم و جنگ‌های ارتجاعی و خونین‌شان ادامه یابد. ادله‌ها در این قسمت‌ها فراوان‌اند و بنابراین کمتر به واقعیت نزدیک است که کفگیر سیاست ستراتیژیک دولت امریکا در افغانستان به ته دیگ خورده و به شکل "اقتضاح‌آمیزی"، و آن‌هم بدون حفاظت و حراست از تجهیزات نظامی‌اش، "راه فرار" را در پیش گرفته است!

اضافه‌تر این‌که مگر جهان انسانی پیش‌ترها شاهد چنین جابه‌جایی‌هایی در عراق، سوریه، لیبیا، سومالی، یمن و امثالهم نبوده است؟ پس صحیح نیست تا نقل‌مکانِ چند صد نیروی دولت امریکا در افغانستان را، هم‌سو با "تغییر ستراتیژیک و شکست" آن به حساب آورد؛ نیز بسیار ساده‌انگارانه است که این‌دست رفت‌وآمدهای انسانی را در نسخه دست کشیدن از منافع درازمدتِ سیاسی - اقتصادی یکی از بزرگ‌ترین قدرت‌های دنیا پیچید.

مگر به‌غیر از این بوده است که دلیلِ ورود امریکا و آن‌هم خلافِ ادعاهای دروغینش ایجاد تشنج و راه‌اندازی جنگ‌های ارتجاعی و خانمان‌سوز، کنترل بهتر جنبش‌های اعتراضی رادیکال، غارت سرمایه‌های مملکت، تخریب زیرساخت‌های جامعه و فروش ابزار و آلات نظامی و نظایر این‌ها می‌باشد؟ به‌غیر از این است که "طالبان" دست‌پروده و پشتوانه سیاست‌های امپریالیستی امریکا در منطقه خاورمیانه و به خصوص در افغانستان است؟ به‌غیر از این است که "طالبان"ی که مولد و پناهگاهش امریکا و پاکستان بوده است؛ کانال مالی و تسلیحاتی‌اش عربستان سعودی و امارات می‌باشد و آن‌هم بدون اجازه امریکا قادر به نشستن بر صندلی حکومت بود؟! در هر صورت آنچه از اهمیت لازمه برخوردار می‌باشد، آن است که وقایع فعلی در افغانستان را نمی‌باید خارج از سیاست‌های کلان قدرت‌مداران بزرگ دنیا توضیح داد و نیز بر این موضوع اشراف داشت که هیچ تفاوت اساسی در حضور و یا خروج چند صد نیروهای امریکائی و کشورهای عضو ناتو [و رفت‌وآمدهای "کرزی"، "غنی" و "طالبان"] در زندگی مردم افغان ندارد. در حاشیه و این درست است که در شکل‌های حکومتی کشورهایی همچون امریکا، انگلستان، فرانسه و آلمان با کشورهایی همچون عربستان، ایران، سومالی و یا زیر سلطه "طالبان" تفاوت‌های ناچیزی وجود دارد؛ اما و علی‌رغم چنین

فرق‌هائی باید گفت که همه حکومت‌های فعلی، ذاتاً یکی هستند و همه آن‌ها مدافع بندگی و سفت‌تر کردن سیاست نابرابری‌ها و تعرض به معیشت کارگران، زحمت‌کشان، زنان، جوانان و کودکان‌اند. چراکه جهان یک‌قطبی‌ست و در جهان یک‌قطبی همه حکومت‌ها و آن‌هم با هر پوشش ظاهری، از کیسه واحدی ارتزاق می‌کنند و مهم‌تر این‌که همه آن‌ها در راه‌اندازی جنگ و اشغال و به خصوص در جابه‌جائی‌ها و در تغییر و تحولات روزانه بین بالائی‌ها، دخیل و ذینفع‌اند.

به دیگر سخن بازتعریف و تقسیم جهان کنونی به‌منظور جلوگیری از فروپاشی اقتصاد امپریالیستی‌ست. معاشرت و مشورت روسیه، چین و دیگر کشورهای امپریالیستی با "طالبان" و آن‌هم در چند وقت اخیر، در رویارویی با این حقیقت نیست که "طالبان" بدون توافق و بدون اجازه تصمیم‌گیران اصلی دنیای کنونی، قادر به تصرف قدرت نبوده است. با این حساب و خلاف بعضاً نظرات طرح شده، بازنده اصلی تغییر و تحولات کنونی در افغانستان، نه امریکا و شرکایش بلکه مردم افغان‌اند؛ مردمی که بر سرشان سال‌ها [و به‌مانند دیگر مردمان کشورهای تحت سلطه و آن‌هم بنابه ده‌ها دلیل و ایراد] معامله شده است و به نام آن‌ها، سیاست‌های شوم‌شان را پی می‌گیرند. بیش‌تر این‌که تحرکات افسار گسیخته و ضد انسانی دولت امریکا زیر پوشش "مبارزه با تروریست"، نمایان‌گر این واقعیات است که ورود، هدف و مقصود امریکا به منطقه خاورمیانه، ایجاد ناامنی هرچه بیش‌تر، جلوگیری از جنبش‌های احتمالی رادیکال، تکه‌پاره کردن کشورها و نیز فروش تسلیحات نظامی به کشورهای وابسته‌ای همچون عربستان سعودی، یمن، امارات، ایران، ترکیه و غیره بوده و هست؛ سیاست و ستراتیژی که همچنان در رأس وظایف دولت امریکا قرار دارد و نیز عامل‌های مهمی که سال‌هاست فضای جهان کنونی و به خصوص سرزمین افغانستان را محاصره کرده است.

خلاصه قرار بر این نبوده است که سرزمین افغانستان بعد از لشکرکشی و اشغال، آزاد شود و مردم در فضائی مملو از امنیت و آسایش، در فضائی به دور از غارت ثروت‌های جامعه، و به دور از اسارت و بندگی به زندگی‌شان ادامه دهند؟ قرار بر این نبوده است که زنان و دختران به حقوق‌شان دست یابند و در ساختن جامعه گرفتار شده، سهیم شوند؛ قرار بر این نبوده است که دموکراسی "اعطائی" امریکا و دیگر شرکایش در افغانستان، مانع جنگ و ناامنی و به خصوص نداری مردم شود، ولی قرار بر این بوده و هست که ناقوس جنگ و کُشت و کُشتار محرومان، تعرض به معیشت مردم و حمله به زنان محکم و محکم‌تر نواخته و نیز طناب غارت اموال عمومی و "جامعه مدنی" تعریف شده امریکا سفت‌تر و سفت‌تر شود. تکالیف نوشته شده‌ای که این‌دوره [و در حقیقت بار دیگر رسالت آن] به عهده "طالبان" گذاشته شده است؛ "طالبان"ی که این‌بار با چهره روتوش شده ولی با رسالت پیشین [و با مدیریت امریکا] به مردم دردمند افغان تحمیل شده است.

بدین‌سان و بر اساس چنین حقایقی می‌شود گفت که نه تنها دامنه جنگ و ناامنی‌ها در افغانستان کم‌تر نخواهد شد بلکه گسترده‌تر شده و شعله‌های آن کشورهای هم‌جوار و منطقه را در بر خواهد گرفت و شوربختانه در آینده نزدیک، جهان انسانی شاهد کُشت و کُشتار بی‌دفاع‌ترین انسان‌ها و نیز مرزهای خونین توسط منادیان و دار و دسته‌های رنگارنگ قدرت‌مداران بین‌المللی و دولت‌های وابسته بدانان خواهد بود. یعنی همان سیاستی که سال‌های قبل و در چهارچوب "نظم نوین جهانی" و طرح "خاورمیانه بزرگ" در دستور کار امپریالیست‌ها قرار گرفته بود؛ همان سیاست و طرحی که به‌عنوان نقشه راه آنان در سطح جهان و منطقه خاورمیانه به‌حساب - آمده و - می‌آید. پس "طالبان" را بار دیگر با چنین انگیزه‌ای و آن‌هم با چهره بزک شده به جامعه افغانستان تحمیل کرده‌اند؛ "طالبان"ی که خیلی پیش‌ترها امتحان خود را پس داده و نشان داده است که همسو و هم‌جهت با سیاست‌های امپریالیستی در منطقه و سرزمین افغانستان است؛ همان "طالبان"ی که با حمایت امپریالیست‌ها اعتراضات مردمی را سرکوب و صدها زن را سنگسار و دختران را مورد

تجاوز قرار داده است؛ همان "طالبان"ی که در لیست گروه "تروریست"ی قاتلان قهار قرار داشت و صدها تن از اعضاء و هواداران‌شان در زندان‌های متفاوت جهان سرمایه‌داری به حبس محکوم شده‌اند، ولی این‌روزها به‌عنوان، ناجی "جامعه و مردم" و نیز مدافع "حقوق زنان" و دیگر صدمه‌دیدگان افغان و مردم منطقه به حساب آمده است؛ در ادامه همان "طالبان"ی که روز و روزگاری و بنابه مصالح امپریالیستی از گردونه بازی‌های سیاسی درون حکومت کنار گذاشته شده ولی در دوره‌ای دیگر، عهده‌دار سیاست‌های امپریالیستی در افغانستان و منطقه می‌شود تا ناامنی‌ها و تشنج‌های جامعه را زنده‌تر، زندگی مردم را به فلاکت بیش‌تر، دامنه تضادهای قومی - قبیله‌ای را بیش‌تر و بیش‌تر، چرخه تولید و فروش سلاح‌های کشنده امپریالیستی را زیادتر و نیز در تکه‌پاره کردن کشورهای منطقه خاورمیانه گام‌های جدی‌تری [و آن‌هم تحت لوای شریعت اسلام] بردارد. بالاخره به خطا خواهیم رفت چنان‌چه نقل‌مکان‌های کنونی را در به تہ دیگ خوردن سیاست‌های امپریالیست‌ها و به ویژه امپریالیسم امریکا در جامعه افغانستان توضیح دهیم؛ مورد غیر قابل قبول و نیز در چهارچوب سیاست‌ها و منطق امریکا [و آن‌هم به‌عنوان یگانه قدرت نظامی بین‌المللی] محال است.

۲۱ اگست ۲۰۲۱

۳۰ مرداد [اسد] ۱۴۰۰